

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 429/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Aviation Center s.r.o.**, Karloveské rameno 6, Bratislava, IČO 50 613 413, zastúpenej **SLAVIKATTORNEYS s.r.o.**, Mlynarovičova 13, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-2S/282/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-2S/282/2020 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Správnemu súdu v Bratislave **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. BA-2S/282/2020 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie **2 500 eur**, ktoré jej **j e** Správny súd v Bratislave **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Správny súd v Bratislave **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **771,68 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu označeným v záhlaví tohto nálezu. Navrhla prikázať správne mu súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov, priznať finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Sťažovateľka podala 14. decembra 2020 na Krajskom súde v Bratislave správnu žalobu proti rozhodnutiu ministra dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 162/2020 zo 14. októbra 2020, ktorým zamietol rozklad sťažovateľky proti rozhodnutiu Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcie civilného letectva (ďalej len „ministerstvo“) z 29. júla 2020. Ministerstvo týmto rozhodnutím neudelilo súhlas so zrušením vnútroštátneho neverejného Letiska Kráľová, pričom sťažovateľka je ako jeden z vlastníkov pozemkov priamo dotknutá týmto rozhodnutím.

3. Súd síce 4. augusta 2021 nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku, avšak neskôr uznesením z 12. augusta 2021 pribral do konania účastníkov administratívneho konania. Sťažovateľka poukazuje na to, že skutočnosť, že administratívne konanie malo viacerých účastníkov, označila priamo v správnej žalobe a rovnako tak táto skutočnosť vyplýva z napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Od októbra 2021 až do júna 2023 potom súd nerealizoval žiaden procesný úkon a vo veci nebol vykonaný žiadny úkon ani po pridelení veci zákonnému sudcovi 6. júna 2023 (po prechode veci na správny súd). Prietahy v napadnutom konaní napokon priznal aj samotný správny súd v odpovedi na sťažovateľkou podanú sťažnosť predsedovi správneho súdu. Vo veci dosiaľ nebolo meritórne rozhodnuté.

4. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 429/2025-10 z 26. augusta 2025 prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka namieta, že napadnuté konanie trvá od 14. decembra 2020 a stále nie je ukončené. K zložitosti veci sťažovateľka poukázala na skutočnosť, že predmetom konania je správna žaloba proti žalovanému, pričom Krajský súd v Bratislave ako predchodca správneho súdu bol už 4. augusta 2021 pripravený na verejné vyhlásenie rozsudku. Sťažovateľka ďalej zdôrazňuje, že nevykonávala žiadne úkony, ktoré by marili alebo narušovali plynulosť konania v tejto veci. Objektívne dôvody nečinnosti v podobe preťaženia správneho súdu nemôžu ospravedlniť nečinnosť alebo neprímerane zdĺhavý postup sudcu.

6. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje sťažovateľka tým, že nerozhodnutím o správnej žalobe je ako vlastník pozemkov naďalej priamo dotknutých rozhodnutím správneho orgánu, ktorého prieskum správnosti a dôvodnosti je predmetom napadnutého konania na správnom súde, obmedzená na ich faktickom užívaní.

III.

Vyjadrenie správneho súdu

7. Predsedníčka správneho súdu vo svojom vyjadrení zhrnula chronológiu napadnutého konania, ktorá korešponduje s tým, čo uviedla sťažovateľka v ústavnej sťažnosti. Zároveň sa stotožnila s vyjadrením zákonnej sudkyne a dodala, že za prietahmi stojí aj značná personálna

poddimenzovanosť správneho súdu vzhľadom na počet nevybavených vecí. Súčasná situácia vznikla aj v súvislosti s prechodom správneho súdnictva z krajských súdov v Bratislave, Nitre a Trnave na správny súd.

8. Zákonná sudkyňa uviedla, že jej bola predmetná vec pridelená 19. júna 2023 spolu s ďalšími 397 v tom čase nerozhodnutými vecami. Z hľadiska prioritizácie nariadenia termínu pojednávania/verejného vyhlásenia rozsudku mali a majú prednosť veci, ktoré napadli na správny súd časovo skôr, ako aj tie, ktoré je nutné vybavovať prednostne vzhľadom na ustálenú súdnu prax vrátane rozhodovania v konaniach, kde bol správnym žalobám priznaný odkladný účinok. Predmetnej veci dosiaľ predchádza 15 nerozhodnutých časovo starších konaní. Po preštudovaní veci a kontrole podmienok konania zistila, že bolo potrebné ustáliť okruh účastníkov konania a ustanoviť spoločného zástupcu ďalším účastníkom, ktorých počet je 20. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia je určený na 18. november 2025.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu.

11. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitnosť prejednávanej veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o správnej žalobe, predmetom ktorej je preskúmanie rozhodnutia ministra o rozklade proti rozhodnutiu ministerstva, patrí v zásade medzi bežnú rozhodovaciu agendu správnych súdov. Určitý stupeň náročnosti možno konštatovať vo vzťahu k skutkovej zložitosti veci a v súvislosti s väčším počtom účastníkov napadnutého konania, avšak nie do tej miery, aby samo osebe bolo akceptované ako dôvod ospravedlňujúci doterajšiu dĺžku konania.

12. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v napadnutom konaní, ústavný súd vychádzal z chronologického prehľadu úkonov, pričom nezistil, že by sťažovateľka svojím správaním prispela k doterajšej dĺžke napadnutého konania.

13. Tretím hodnotiacim kritériom je postup správneho súdu. Z poskytnutého chronologického prehľadu vyplýva, že predchodca správneho súdu spoiatku plynulo vykonával procesné úkony smerujúce k verejnému vyhláseniu rozhodnutia vo veci (termín bol nariadený na 4. august 2021). K tomu však nedošlo, pretože uznesením z 12. augusta 2021 správny súd pribral účastníkov administratívneho konania, čo nemožno hodnotiť ako sústredený postup zo strany správneho súdu. Následné obdobie od októbra 2021 do septembra 2025, keď bolo vydané uznesenie o ustanovení

spoločného zástupcu, je však poznačené absolútnou nečinnosťou správneho súdu. Dôsledkom tohto stavu je, že v čase rozhodovania ústavného súdu trvá napadnuté konanie takmer 5 rokov, čo nemôže byť už samo osebe ústavne akceptovateľné a zlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Vo vzťahu k obrane správneho súdu spočívajúcej v nadmernej zaťažnosti, nedostatočného personálneho obsadenia, ústavný súd vyjadruje určité pochopenie k tomuto neprimeranému stavu. Na druhej strane však poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní (I. ÚS 35/03, II. ÚS 481/2017, III. ÚS 530/2022, II. ÚS 494/2023).

15. Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti prejednávanej veci, dĺžku napadnutého konania v spojení s nečinnosťou správneho súdu ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

16. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd v nadväznosti na výrok uvedený v bode 1 výrokovej časti nálezu v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke prikázal správne mu súdu, a to aj napriek tomu, že termín vyhlásenia rozhodnutia je určený na 18. november 2025, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov.

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

17. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiadala o priznanie finančného zadost'učinenia 11 000 eur. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu namietaného porušenia (III. ÚS 189/2023).

18. Ústavný súd pri svojom rozhodovaní prihliadol na celkovú dĺžku napadnutého konania, na to, že v čase jeho rozhodovania správny súd vo veci sťažovateľky nerozhodol, a obdobie nečinnosti správneho súdu. Na uvedenom základe ústavný súd rozhodol, že sťažovateľke priznáva primerané finančné zadost'učinenie 2 500 eur, ktoré jej je správny súd povinný zaplatiť, a to v zmysle § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. Ústavný súd návrhu sťažovateľky na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške presahujúcej sumu 2 500 eur nevyhoviel (bod 5 výroku nálezu).

VI. Trový konania

19. Zistené porušenie základných práv sťažovateľky odôvodňuje to, aby jej správny súd podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde nahradil trovy konania, ktoré jej vznikli právnym zastúpením v konaní pred ústavným súdom.

20. Výška náhrady bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon v roku 2025 je 371 eur. Ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti), čo spolu s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 14,84 eur) predstavuje náhrada trov 771,68 eur. Priznanú náhradu trov konania je správny súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky označeného v záhlaví tohto nálezu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2025

**Luboš Szigeti
predseda senátu**